

Rapport

nr 112 December 1998

Föreningen Íslandssamlarna
Per Olov Abrahamson • Söderberga allé 38 • 162 51 Vällingby

Kära vänner

Åter har en frimärkssäsong förflutit och nu, när det åter är dags att tota ihop något läsvärt till Jul-Rapporten, kan jag se tillbaka på några ganska hektiska månader. För att börja med Rapporten så är det den största som hittills producerats (om vi nu bortser från Jubileumsrapporten nr 100) och i mitt eget tycke med massor av intressanta inlägg från flera medlemmar. Roligt att se att fler och fler vågar göra sin penna hörd. Jag har därför måst sova en hel del i materialet, men var lugna, det kommer en mars-Rapport så småningom.

Det hela började således med Postiljonens höstauktion med massvis av godsaker för en islandssamlare i form av Frank Mooney's nummerstämpelsamling där, förutom en komplett samling 1 - 300 och dessutom, som russinen i kakan, även ca. 130 brev gick under klubban. Ett sådant tillfälle försummade naturligtvis inte vår värsta nummerstämpel-freak, "den stränge", som naturligtvis även lurade med mig på en nattlig odysseé till vår sydliga provins i akt och mening att inropa sådana rariteter en masse. Tur som han alltid har, så fick han det kanske allra svåraste av dem alla, "den treringade 236:an på brev", för en struntsumma. Konstigt att ingen annan hade sett det? Samt ett annat inte helt oävet brev, där nummerstämpeln icke allenast använts till att makulera frimärkena med utan dessutom som sigill på baksidan av brevet, icke att förglömma.

En dryg vecka senare var det dags för NORDIA 98 i Odense men mer om detta på annan plats i Rapporten.

Sedan kom slag i slag, göteborgarnas auktion samt den nationella utställningen MITTFRIM 98 i Sundsvall. Dålig koordination måste jag säga. Nu verkar det som om de flesta islandssamlare ändock valt Göteborg för det var gott om folk i salen och ibland ganska tuffa tag mellan budgivarna, speciellt när nummerstämpelavsnittet gick under klubban, som elegant svingades av Johnny P. Roligt att se att intresset för nummerstämplar inte bara håller i sig, utan dessutom verkar ha stegrats då ständigt nya proselyter ansluter sig till denna illustra skara. Trots att även vårauktionen innehöll ett stort nummerstämpelavsnitt, såldes även denna gång så gott som alla poster, ofta till bra priser.

Uppe i Sundsvall verkade även domarna ha varit på sitt bästa humör gentemot nämnda stämplare, för "den stränge" inhöstade, efter vad jag på avvägar hört, verkligen sin högt eftertraktade "Vermeil" för sin numera ganska "maffiga" nummerstämpelsamling.

14 dagar efter Göteborgsauktionen var det så åter dags för Frimärker i Forum. Dit kunde jag själv inte åka men vår ordförande och kassör ställde dock mannggrant upp och verkar ha haft några trevliga dagar nere i "Kongens By".

Så till något helt annat!!! Vårt landsortsmöte 1999 som kommer att avhållas i Kungsör i samband med nästa års Mälardagsträff 26 - 27 mars. Alltså en fredag eftermiddag och en lördag. För dig som vill övernatta finns, enligt Kjell Idling i Kungsör, flera alternativ att välja på. Antingen "Returhotellet" (låter som något postalt mackel), ett enkelt men bra och framför allt billigt (130 kr per natt + linne och frukost), alternativ, samt det klassen bättre, Hotell Paradiset, (låter inte heller så dumt), där jag för närvarande inte har något pris. Mer om detta i mars-Rapporten. Du som redan nu vill boka rum kan ringa och prata med Lena Ramandi (på kommunalkontoret) tel. 0227/60 03 83.

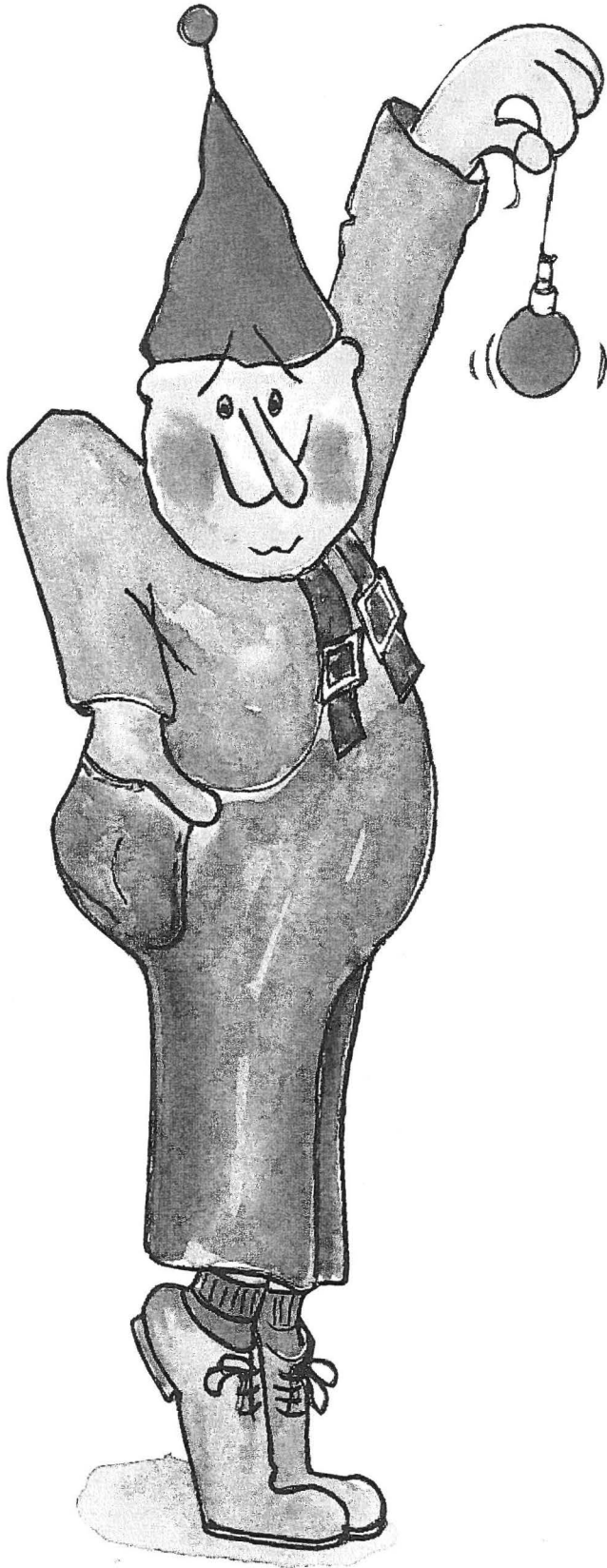
Som en parentes kan nämnas att det brukar vara mycket folk på dessa träffar, med samlare från hela Mälardalsområdet och förutom Íslandssamlarna har hittills även Motivsamlarna och Variantsamlarna anmält sitt deltagande.

Det kan således bli kärvt med hotellrum! Bäst att boka i tid alltså!!!

sekr.

En Gledelig Jól Og Eitt Farsælt Kommandi Ár

Från min horisont

Nu när höstmörkret sänker sig är det åter dags för mig att skriva några rader. Det har varit en rätt jobbig höst med mycket resande. bland annat till Hamburg och Odense med NORDIA 1998. Den samling som jag fäste mig vid där var Thór Thorsteins, med bland annat föregångare till Tollur och för första gången såg jag en bok med Orloff-märken.

Efter den utflykten bar det av till Forum, där man som vanligt träffar många bekanta. Det är ju alltid gemytligt och trevligt där, många handlare och den här gången kanske även något fynd. Måste dock säga att publiktillströmningen i år var något sämre än tidigare år. Något som däremot ökat var antalet postförvaltningar. Undrar när Sverige kan få en lokal som kan fyllas med handlare och postverk?

Vårt senaste klubbmöte, det i november, avhölls hos Frimärkskompaniet. Jag uppfattade det som mycket trevligt och det tror jag nog att alla de övriga som deltog också gjorde. Ett hjärtligt tack till Claes och Göran!

Nu ser vi fram mot NORDIA 99 i Åbo. Hur det skall bli med NORDIA 2000 i Stockholm står nog i stjärnorna? Det börjar väl bli tidsnöd nu? Däremot blir det en utställning på Postmuseum där första-gångsutställare kan få disponera en ram med plats för 16 blad. Det är föreningarna i Storstockholm som får en chansen att visa upp sig och försöka vinna nya medlemmar.

Slutar som vanligt med en uppmaning till alla våra medlemmar. Besök våra möten!!! Vi har det trevligt och alltid kan Du lära sig något nytt, kanske även hitta det där märket som Du saknat i många år.

Ha det så bra önskar
Stig Österberg.

Godt Jul och Gott Nytt År

Föreningen Islandssamlarna och Islandsklubben i Göteborg.

Föreningen Islandssamlarna

Postgiro 40 29 57 - 5

Ordförande

Stig Österberg

PI 1433

136 91 Haninge

Tel/Fax 08-500 341 46

Sekreterare

Per-Olof Abrahamsson

Söderberga Allé 38

162 51 Vällingby 7

Tel/Fax 08-687 02 26

Kassör

Leif Nilsson

Södersvik 9074

761 94 Norrtälje

Tel/Fax 0176-420 85

E- mail: Leif.A.Nilsson@ncc.se. (arbetet)

Leif.A.Nilsson@telia.com

Islandsklubben i Göteborg

Postgiro 26 73 70 - 5

Ordförande

Johnny Pernerfors

Draggensgatan 5

418 77 Göteborg

Tel/Fax 031- 54 88 78

Sekreterare

Kaj Librand

Dirigentgatan 2

421 38 Västra Frölunda

Tel 031- 49 23 49

Kassör

Lennart Engström

Lyckegatan 4 G

434 32 Kungsbacka

Tel 0300 - 134 88

Det är dags att betala medlemsavgiften för 1999 SEK 80:- (Checkar mottages ej kommer att returneras)**It is time to pay the annual fee for 1999 SEK 80:- (Do not send checks, charges is to high)****FÖLJANDE MEDLEMMAR HAR BETALT SIN MEDLEMSAVGIFT FÖR 1998:**432,479,496,513,526,614,623,651,652,655,674,676,689,709,729,765,791,792,793, ~~794~~ 302, 794,**FÖLJANDE MEDLEMMAR HAR ATT INBETALA RESTBELOPPET INOM PARANTES:118(20.-),258(10.-272(10:-)),400(10.-),476(10:-),485(10.-),512(70.-),520(20:-),540(40:-),562(10:-),582(60.-),588(77.),592(10;-), 604(65.-),624(55,-),625(50.-),642(75,-),645(10,-),649(53.-),673,-) 704(10,-),731(20;-)757(10;-),778(10.-)779(35.-) 782(60;-),784(71.-)****VAR VÄNLIGA OCH BETALA MEDLEMSAVGIFTEN SÅ FORT SOM MÖJLIGT.****Medlemmar boende utanför Sverige sänder Svenska sedlar (kan ej jämt belopp sändas överföres restbelopp till nästkommande år).****MANUS STOPP FÖR MARS RAPPORTEN ÄR 10 FEB 1999.****MANUS STOPP FÖR JUNI RAPPORTEN ÄR 10 MAJ 1999.****MANUS STOPP FÖR SEPTEMBER RAPPORTEN ÄR 10 AUG 1999.****MANUS STOPP FÖR DECEMBER RAPPORTEN ÄR 10 NOV1999.**

Islandsklubben i Göteborg

Höstsäsongen inleddes den 10. September med 23 närvarande varav 2 gäster.

Mötet inleddes med en presentation av Portohandboken av Brian Flack och analys av några brev vars frankering visade sig stämma med handbokens uppgifter.

Därefter visade Björn Hagberg en ny handbok om Färöarnas automathäften.

Närvarolotteriet vanns Valter Wittersly och Tom Rinman.

Mötet avslutades denna gång med TVÅ auktioner ! Efter att ordförande hade avslutat och tackat för visat intresse efter den första auktionen så plockade en inlämnare fram ytterligare material och en andra auktion avhölls. Således fick ordförande avsluta mötet två gånger denna kväll.

Den 8. Oktober blev mötestemat inställt, men visningen av Trasiens-samlingen kommer att äga rum vid ett senare tillfälle. En låda med klipp från 1960-talet blev istället kvällens huvudnummer; efter ett auktionsförfarande fick de två högstbjudande "slåss" om innehållet under 2 minuter och därefter betala sitt bjudna pris per klipp. Ytterligare 3 sittningar på samma villkor genomfördes.

Efter dragning i lotteriet där Hasse Wingdén och Bengt Pahlman vann, följde den sedvanliga auktionen. 20 medlemmar närvarande.

"Något om de isländska handskrifterna" var titeln på det föredrag som Rudolf Krümmel höll den 12. November. Efter en gedigen genomgång, illustrerad med overheadbilder, av detta intressanta ämne avtackades Rudolf av de 23 närvarande med en varm applåd.

Lottvinsterna gick till J-O Artvik och Kaj Librand.

Ibs Julbrev

Som brukligt har vi även i år fått lite klurigheter från Ib Schock. Denna gång har han hittat en korrespondens mellan två förälskade ungdomar med den Atlantiska Oceanen emellan sig. Men avstånd är nu, en gång för alla, inget hinder i sådana angelägenheter och allt ordnade till slut upp sig till det bästa sekr.

Julebrev 1998.

Kære venner - nu skal i få historien om et af mine favorit breve.

Fra efteråret 1902 sidder en ung mand i Island. Han er ansat som kommis hos vor ven Th. Thomsen - den tyske konsul i Reykjavik.
Det går ham godt, og i efteråret 1906 er han selvstændig købmand og fra omkring 1915 konsul som sin gamle arbejdsgiver.

På Færøerne bor en ung pige - datter af storkøbmanden i Trangisvaag. Hun er af og til i København og i en periode i Haslev på Sjælland.

I årene 1905-07 går et meget stort antal breve - mindst et om måneden - mellem hende i Trangisvaag og ham i Reykjavik. Han er jævnligt i København og den 14.4.07 tilskriver hun ham der. En måned senere den 16. maj er han hjemme i Reykjavik og skriver "mit" brev til pigen i Trangisvaag.

Jeg ved ikke hvad han skrev, men han sendte det pr. S/S "EROS" og brugte sit firmas kuvert og segl.

Brevet er frankeret med 20 aur, som var udlandsporoen over England, og da det hastede, adresserede han det til DFDS.s agent i Leith, som vidste, hvordan det hurtigst kom til Færøerne.

Brevet landes i METHIL FIFESHIRE 22. maj 07 kl. 3.30 PM og er i Edinburgh samme dag kl. 6.15 PM.

Forbindelsen til Færøerne har imidlertid ikke været så god på dette tidspunkt, for brevet er først i Trangisvaag 7.6.1907.

Men, men - fuglen er fløjet væk - brevet påtegnes retur til Island pr. S/S "Tjaldur" og ankommer til Reykjavik 20.6.07.

- og så har jeg et brev stemplet i Thorshavn 24.6.07 adresseret til FRU - tænk jer til resten af historien !!!

Som det fremgår af brevet var den unge frue ivrig efter at se, hvad manden havde skrevet til hende måneden tidligere - eller også skulle hun til frisøren, for hendes konge Frederik VIII var netop lettet fra København med kurs mod Island.

En sådan korrespondance giver jo en masse stempler og skibspåtegninger, og hvis man sammenholder disse med skibenes fartplaner og rejselisternes oplysninger om afgang og ruter, kan der fortælles krøniker om de enkelte breve.

Tak for i år og glædelig jul til alle!
Ib.

P. M. Eros. No. 15. "Tjaldeer"

Retain

Mr. Estrid Thorsen,
Frangisvaag

To.

Frangisvaag

of
Faroer Isles.

Messrs. Geo. V. Turtill & Co.
Reykjavik Island (Litho.)

O. Johnson & Kaaber
Reykjavik, Island

From Estrid Kaaber
Frakkastig 6^a
Reykjavik
Island

Ny kronstempel på Thrír-märke

Under några dagar, i samband med vårauktionen, var vi några stycken som våldgästade Johnny Pernerfors i Göteborg. Där fanns bland andra även T. C. Jensen från Danmark med.

Han hade läst min artikel i Jul-Rapporten 1997 om Hans von Strokirch kronstempel TJÖRN Á VATNSNESI på ett thrír-märke. Thor sade, jag har också en kronstempel på ett thrír-märke, jag tror det är LÆKJAMÓT.

Några veckor senare sände han mig en kopia på sin stempel, och visst är det (LÆ)KJAMÓ(T). Hur har nu ett thrír-märke ånyo kunnat hamna i V Húnavatnsysla? Ja närheten till Saudarkrókur finns naturligtvis men man kan ju undra. T.C:s märke verkar dock inte vara orderstämplat, stämpeln är ofullständig och dessutom sned.

Med denna LÆKJAMÓT känner vi nu i alla fall till tre kronstämplade thrír-märken och alla har kommit fram ur gömmorna det senaste åren. Kanske finns det fler därute någonstans? Det lönar sig kanske för Dig att gå igenom dina kronstämplar. Totalt känner vi numera till 14 olika avstämplingsorter på thrír-märken.

T.C. sände också med en annan rolig sak. En kopia av ett tjänste-Í GILDI-märke, stämplat HRAUNGERDI där samtliga datumsiffror saknas. Nu är inte detta lika ovanligt som kronstämplar på thrír-märken utan en följd av att A - HRAUNGERDI när Í GILDI-märken var kurserade 1902 - 1903 hade använts i hela 30 år (en ny B-stämpel anlände dock inte förrän 1911) och att många datumsiffror helt enkelt försvunnit eller nöts ut. A-stämpeln var ju av en typ där siffrorna byttes ut varje dag med hjälp av en pincett, ett pilljobb där en siffra lätt försvann. Ibland hade man helt enkelt inte siffror för att sätta ihop ett visst datum. Många A-stämplor användes då, innan nya siffror hann anlända från Reykjavík, utan datum. Det förekommer även A-stämplor med "blandade siffror" d.v.s. både med siffror i antikva och den senare använda groteska stilen. Westmannaeyjar t. ex. är mer känd med omvända siffror än med rättvända.

En annat roligt märke med det famösa thrír-påtrycket är detta som jag hittade i Postiljonens katalog från Hafnia 1976. Det är, hör och häpna, ett thrír-märke med Í GILDI-övertryck och enligt katalogen det enda kända. Det här luktar konsul Thomsen lång väg. Han tog ju hand om de flesta av thrír-märkena på den tiden det begav sig och säkerligen har han här velat skapa en verklig raritet. Märket ropades ut för 15 000 kr men då man kunde misstänka falserier ville ingen, enligt min anteckning, betala mer än 9 000 kr, vilket är billigt! Märket är dock äkta och unikt. sekr.

Resa till Nordia

RRRRRRRR! Det ringde tidigt denna tisdagsmorgon!! Smått förargad reste jag mig upp och stängde av klockskrälet. Som pensionär borde man väl i alla fall få sova ut ordentligt på morgonen. Men så kom jag ihåg! Om 1 timme skulle "den stränge" med frun Ann Eva, (Telekortet) hämta upp mig för vidare befordran till Göteborg. Bäst att snabbt göra sig klar.

Detta var alltså upptakten till en hektisk vecka som kulminerade med NORDIA 98 i Odense.

Färden gick genom ett soligt höstsverige via Jönköping och Knalledonien till Johnny Pernerfors domäner nere i "Feskeläget". Där väntade redan vår ordförande med fru, vilka anlant dagen innan, med kaffe och dopp. Johnny själv, som sniket nog arbetade denna sköna dag, anslöt sig senare. Eftermiddagen förflöt i övrigt med noggrant studium av höstauktionsmaterialet

Tidig purring även på onsdagsmorgonen då vi hade en lång resa framför oss. Via Helsingborg - Helsingör tog vi oss söderut förbi København och så småningom såg vi den på långt håll. Den nya Stora Bält-bron alltså! Ett imponerande byggnadsverk med 4 höga pyloner. strävande uppåt 200 m-strecket, från vilka själva högbron hängde i metertjocka wirar. Underverket fortsatte sedan på en mycket lång lågbro där även tåget, som passerat Stora Bält i en tunnel förenade sig. Enligt uppgift har bron använts av ca. 50% fler resenärer än beräknat under den första tiden den varit i bruk, varför man tror att avskrivningstiden på det nerlagda kapitalet (ca. 16 mia kr) kan förkortas avsevärt, och snart är det dags för nästa etapp, Öresundsbron. Något billigt nöje var det däremot inte att passera bron, 210 dkr i vardera riktningen kostade kalaset.

Väl framme i Odense skulle någon egenhändigt montera sin samling. Vi övriga spankulerade omkring och beundrade redan tidigare uppsatta samlingar. Man hade redan då hunnit montera ett avsevärt antal samlingar och allt såg ut att bli färdigt i god tid.

Färden gick så vidare söderut och via Jyllands platta landskap nåddes så den tyska gränsen. Straxt därefter, i Flensburg, stannade vi vid ett köpcenter för bunkring och en enkel lunch.

Vårt eget kära monopol för brända och destillerade drycker skryter gärna och ofta med att det har världens största sortiment, men jag kan garantera att detta gränshandelsföretag inte ligger särskilt långt efter. Priserna var låga, det gällde inte bara sprit och öl, och det är lätt att förstå att danskarna åker långa vägar för att göra sina veckoinköp där.

När så alla kassar och flaskor stuvats in i bilarna fortsatte färden per autobahn ner mot Hamburg. Autobahn är en fantastisk inrättning!! Utom när det blir stopp förståss! Och visst blev det stopp!! Ett vägarbete proppade effektivt igen trafiken så den sista milen gick i snigelfart in mot staden. Så småningom kom vi dock fram till hotellet som visade sig ligga alldeles i närheten av centralstationen, centralt så det förslog alltså. Efter en snabb incheckning ställdes så färden till en portugisisk fiskrestaurang någonstans nere vid Elbe, där havets läckerheter av alla de slag intogs varefter de flesta, efter en lång dags färd mot natt, intog ryggläge.

Någon hade, inför torsdagens begivenheter, gått igenom Hamburgs telefonkatalog och hittat inte mindre än 40 frimärksaffärer. Många dock utom gångavstånd från hotellet. Men 18 affärer inom någon kilometers radie hade dock spårats. Med denne någon i spetsen ställdes så upptäcktsfärden genom Hamburgs gator. Unt hast du mir gesehen, där fanns faktiskt en hel del, både av isländskt, såväl som för andra, mindre sossfistikerade smakriktningar, lämpat material. Som vanligt hade "den stränge" tur. Han köpte en kronstämpel HoLT i lyxutförande för tre (3) mark!!!

Efter att ha dammsugit staden på jakt efter isländska frimärken var det skönt att få sträcka ut sig på sängen och vila benen. Vilan blev dock inte så långvarig! Kl 8 var bord beställt på en brasiliansk restaurang, där de flesta valde ställets specialitet "Rodizio", grillspett med kött av olika slag, vilket skars upp direkt från spetten vid bordet. Våldigt gott och väldigt rikligt! De vänliga kyparna gav aldrig upp utan trugade oavbrutet med nya spett med nya köttstycken.

Åter på väg tidigt på fredagsmorgonen, nu på väg norrut mot Odense igen. Utställningen öppnade 12.00 och dit hann vi ganska precis. Den var inhytt i Odense kongresscenter, en komplett anläggning med både hotell och utställningshallar vilka passade fint för ändamålet. Ett vanligt fel vid frimärksutställningar är att det är dåligt skyltat och NORDIA 98 utgjorde inget undantag i den saken. Jag hörde också att för dem som inte hade bil, (utställningen låg en bra bit utanför centrum) var det dåligt beställt med kommunikationer med timslånga köer vid busshållplatserna som följd.

Man kan påstå att NORDIA 98 var en kompakt utställning! Allt inrymt i en enda lokal där ramarna upptog ca. 2/3 delar av ytan och handlare och postverk fick dela på resten av lokalen

Av isländska samlingar sågs inte många! Endast islänningen Hjalti Johannesson som visade antikva och groteskstämplor (Vermeil) samt vår egen kassör med sin samling Isländsk militärpost 1940 - 45 (Stor Silver) kunde skönjas mellan ramarna. En tyvärr ack så liten del i det stora hela. Dansk Vest Indien var däremot väl representerat med bl. a. 2 guldsamlingar och en del bra Färö-samlingar kunde också ses.

Det var många besökare på NORDIA 98! Fler än jag någonsin sett på en NORDIA-utställning! Kanske blev dock intrycket fel beroende på den ganska trånga lokalen. Mycket folk, ca. 50 st hade också sökt sig till det möte som vår danska syster-förening anordnat på lördagseftermiddagen. Där möttes islandssamlare från hela Europa för att lyssna på Jørgen Steen Larsens intressanta föredrag om anonyma stämplor på isländska frimärken (delar av detta föredrag kommer så småningom att återges i Rapporten). Senare på eftermiddagen visade så göteborgarna sitt auktions-material på Hotel Ansgar där flertalet av oss var inkvarterade. På kvällen intogs där en god supé som avslutades med allmänt frimärkssnack fram på småtimmarna.

Söndagen utnyttjades, av oss som skulle till Stockholm som hemresedag, medan göteborgarna, som inte hade så långt att åka, tog sig en sista titt på utställningen innan återfärden.

En hektisk vecka var till ända och det kändes ganska skönt att vid hemkomsten få krypa ner mellan lakanen för att äntligen få vila ut ordentligt. sekr.

Kan någon svara på Kjells frågor

Från Kjell Idling i Kungsör har jag fått bilder av ett censurerat brev från första världskriget. Kjell, som är av den nyfikna sorten, vill ha reda på vilken väg brevet gått för att slutligen hamna i Örebro?

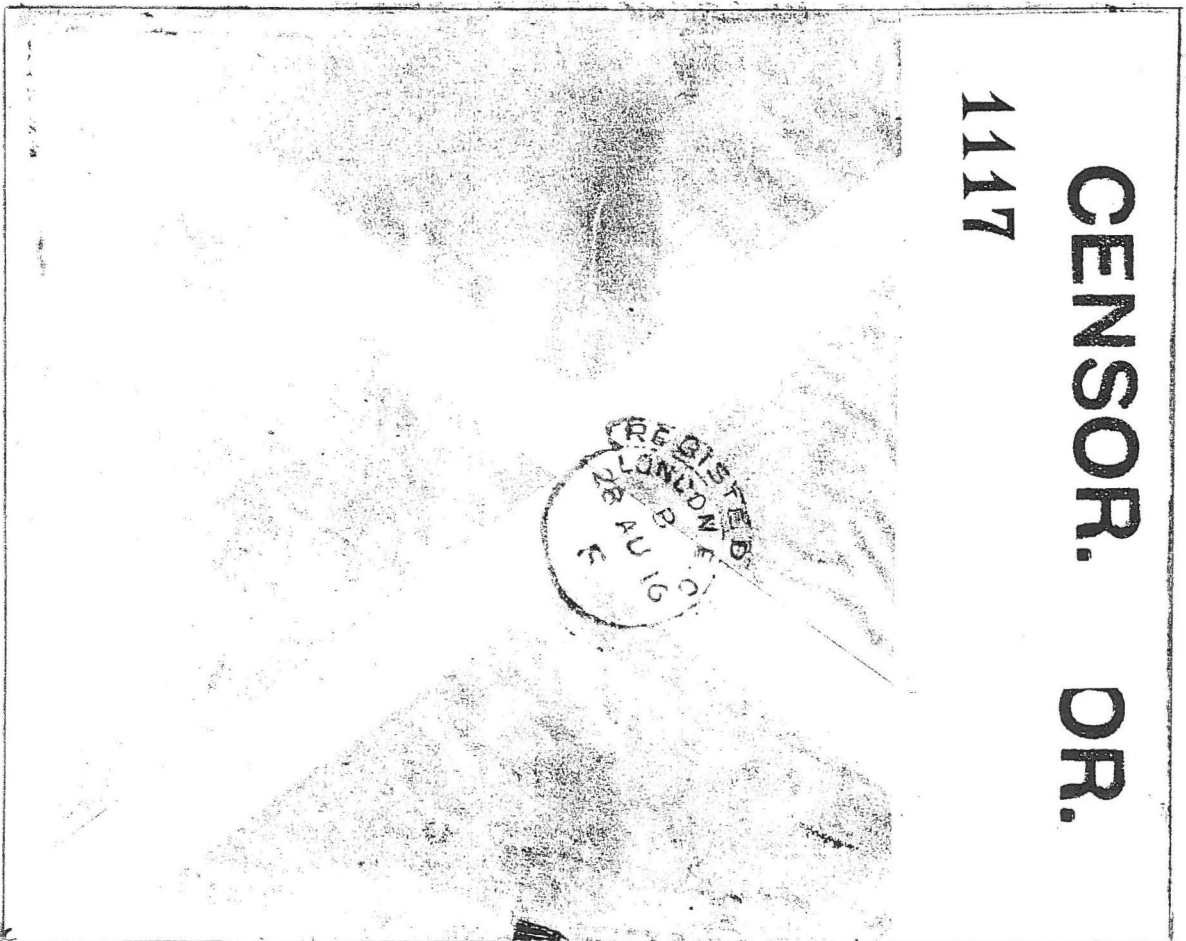
Brevet, som är ett REK, är avsänt från Akureyri den 29/7 1916 och passerade London den 28 aug, alltså en hel månad senare. Inga andra transitstämplor anger var det varit under tiden. Kanske censurnumret kan berätta? Ej heller finns någon svensk ankomststämpel som bekräftar om det nådde adressaten.

Den här frågan tror jag nog att Du, Jørgen Steen Larsen, kan svara på. Det var ju bland annat om censurpost under första världskriget som du pratade på mötet i Odense. Men alla ni andra som har synpunkter om brevet är naturligtvis också välkomna med svar. sekr.

OPENED BY C BY

CENSOR. OR.

1117

Från vår ivrigt forskande Jørgen Steen Larsen i Danmark har jag fått nya intressanta betraktelser avseende några av kronstämplarna som visat sig svåra att placera geografiskt. Jørgen är, som vanligt, mycket detaljerad i sina beskrivningar och få, om ens någon, kan sina isländska stämplat av alla de slag bättre än han!

Av utrymmesskäl har jag blivit tvungen att dela upp hans artikel i två omgångar och tar i denna Rapport in den del som handlar om BAKKI, en nog så intressant och märklig stämpel som hittades av Hans von Strokirch för några år sedan och som jag skrivit om i tidigare Rapporter.

Jørgen har två helt olika teorier om var den kan ha använts, varav jag nog tror att nr 2 är den mest sannolika. Kanske kan någon av Er därute ändra den åsikten?

sekr.

Et forsøg på at placere C1(BAKKI) samt C2e(BRJEFHIRDING) med violet stempelfarve.

C1(BAKKI).

I Föreningen Islandssamlarnas Handbok över Isländska stämplat - kronestempelhandbogen - er der på side 28 en artikel om "Vad skal man tro om kronestämpeln BAKKI ?" Artiklen slutter med spørgsmålene: "Är dette en af de saknede kronstämplarna av typ C1 ? Allting tyder på det ! Men var var den i så fall använd ?" Svar på dessa enkla frågor förväntas inflyta til Sekr.

Spørgsmålene har drillet mig, så jeg er en af de ivrige læsere af Rapport som spændt har ventet på at kunne læse svaret. Da der imidlertid stadig ikke er kommet noget nyt, har jeg valgt at nedskrive de oplysninger og teorier jeg har kunnet finde frem til i håb om, at det kan få andre, der har større viden end jeg, til at supplere.

En nærliggende mulighed synes at være, at C1(BAKKI) blev fremstillet til brug ved et brevsamlingssted, der var åbent primo 1895 uden, at vi pt. har kendskab til et C1 stempel.

I alfabetisk orden drejer det sig om:

Brevsamlingssted.	Hreppur.	Sýsla.	Åbnet.	Modtager senere kronestp.
Bólstadarhlid	Bólstadarhlidarhr.	A-Hún.	1.1.1873.	
Brekka	Mjóafjardarhr.	S-Múl.	1.4.1892.	C2e(MJÓIFJÖRDUR)
Erta	Ölfusarhr.	Árn.	8.4.1892.	C2e(ERTA)
Gardur	Ripurhr.	Skag.	30.1.1894.	
Háls	Hálshr.	S-Ping.	1.2.1894.	C2b(Háls)
Saurbær	Strandarhr.	Borg.	1.1.1873.	C2e(SAURBÆR)
Saurbær	Saurbæjarhr.	Eyja.	1.4.1892.	
Skardsstöð	Skardshr.	Dala.	1.1.1894.	
Skjöldólfstadir	Jökuldalshr.	N-Múl.	1.1.1882.	
Vatnsfjörður	Reykjarfjardarhr.	N-Ísa.	30.1.1894.	C2e(VATNSFJÖRDUR)
Ögur	Ögurhr.	N-Ísa.	30.1.1894.	C2a(ØGUR)

Da der i slutningen af 1894 leveres i alt $17 + 98 = 115$ C1-stempler, hvoraf to reservestempler med indskriften BRÉFHIRDING og PÓSTAFGREIDSLAN indtil videre er ukendte, må der i alt være fremstillet 113 C1-stempler med stednavne på brevsamlingssteder. Heraf er der ud over C1 BAKKI kendt 110 stednavne på brevsamlingssteder. Ud over C1(BAKKI) må der derfor være fremstillet C1-stempler til 2 af de ovenfor anførte 11 brevsamlingssteder.

Vedr. disse 11 brevsamlingssteder anfører Þor Þorsteins i Pósthús & Bréfhirdingar følgende muligheder: C1 (BÓLSTADARHLID), C1 (BREKKA) ?, C1 (GARDUR) ?, C1 (SAURBÆR) - Borg.

Det ville være interessant at få uddybet, hvad begrundelsen er for, at Þor Þorsteins specielt nævner disse fire brevsamlingssteder som mulige modtagere af et C1-stempel. Det kan dog allerede nu oplyses, at C1 (SAURBÆR) muligvis er en skrivefejl, idet der i P&B mangler angivelse af C2e (SAURBÆR).

Teori 1: Et af de 11 brevsamlingssteder skulle have været flyttet til et sted kaldet Bakki.

Når man flyttede brevsamlingssteder, skete dette sædvanligvis til et nyt sted i samme hreppur. Selv om Bakki er en almindelig stedbetegnelse, fremgår det, ved at sammenligne de ovenfor anførte 11 hrepper med placeringen af alle kendte steder kaldet Bakki, ifølge Islandske stedfortegnelse, Postadressebog, 1885, at der kun er to steder kaldet Bakki, der passer sammen med to af de 11 nævnte hrepper.

Det drejer sig om Ölfusarhr., hvor man både havde Erta og Bakki, samt Hálshreppur, hvor man både havde Háls og Bakki.

Ifølge teori 1 skulle der altså have været planer om, at et af brevsamlingsstederne Erta eller Háls skulle have været placeret et nærtliggende sted kaldet Bakki omkring 1894.

BH Háls blev oprettet 1.2.1894 og befandt sig her uændret indtil det i 1936 blev flyttet til Skógar. Brevsamlingsstedet fik i 1898 leveret et C2b stempel, der ifølge kronestempelhåndbogen har sjældenhedsgrad R 2, hvilket betyder, at stemplet ikke er specielt sjældent. Da vi kun kender ét aftryk af Bakki, er der kun ringe sandsynlighed for, at stemplet er anvendt i Háls fra årsskiftet

1894/95 til omkring 1898. Den eneste mulighed, hvis C1(BAKKI) er anvendt i Háls, må derfor være, at stemplet er bortkommet eller gået i stykker meget hurtigt efter, det blev leveret.

BH Erta blev oprettet i Vogsósar 8.4.1892. Flytningen til Erta skete 1.1.1894. Brevsamlingsstedet fik i 1900 leveret C2e(ERTA), der ifølge kronestempelhåndbogen har sjældenhedsgrad R5, hvilket betyder, at stemplet er meget sjældent. Det bør derfor undersøges, om brev-samlingsstedet oprindelig skulle have været flyttet fra Vogsósar til et nærtliggende sted kaldet Bakki, men af en eller anden grund i stedet for blev flyttet fra Vogsósar til Erta.

Teori 2. Brevsamlingsstedet Bakki var planlagt oprettet allerede i 1894, men blev først oprettet på et senere tidspunkt.

Denne teori kan bestemt ikke udelukkes, da noget lignende også ses nogle år senere. Da nummerstemplerne bliver leveret i 1903, reserverede man således nr. 19 til Skardshlid - åbnet 1905, 31 til Fossvellir - åbnet 1930 med nyt nummerstempel N2 230, 93 til Árnes - åbnet 1904, 128 til Kinnarstadir - åbnet 1905 og 169 til Selfoss -åbnet 1906. Da nummerstemplerne blev fordelt i alfabetisk orden pr. postafgreidsla ved vi, at man allerede havde planlagt disse nye brev-samlingssteder, da nummerstemplerne blev fordelt i 1903.

Der findes to brev-samlingssteder betegnet Bakki, der åbnes senere. Det drejer sig om brev-samlingsstedet Bakki, Skeggjastadahr., N-Múl. -det senere Bakkafjörður- der åbnes i 1899, og da får C2e(BAKKI), samt brev-samlingsstedet Bakki, Bíldudalshr., V-Bard., hvortil brev-samlingsstedet Selárdalur flyttes i 1911, og hvor man fortsatte med at anvende N1a-130.

Af disse to brev-samlingssteder synes kun det første at have interesse i forbindelse med placeringen af C1(BAKKI). Det kan således ikke udelukkes, at dette brev-samlingssted allerede var planlagt i 1894. Efter teori 2 blev C1(BAKKI) altså sendt til PA Vopnafjörður, hvor stemplet blev liggende indtil 1899.

Hvordan kan denne teori passe sammen med den enlige kendte anvendelse af stemplet ?

En reparation af G1a Vopnafjörður vil jeg tillade mig at udelukke, da C1(BAKKI) er så sjældent.

Derimod kan det ikke udelukkes, at stemplet er brugt i Vopnafjörður ved en fejltagelse, fordi det "lå i skuffen". Endelig kan det være sendt til Bakki i 1899 sammen med C2e stemplet og her kun været brugt ved sjældne lejligheder.

Sammenfatning vedr. C1 (BAKKI).

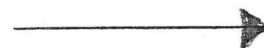
Mine betragtninger ovenfor besvarer ikke spørgsmålene i kronestempelhåndbogen om C1 (BAKKI). Det ville imidlertid være spændende at få kommentarer til de teorier, jeg ovenfor har dristet mig til at fremføre.

Jeg vil derfor især gerne have flere oplysninger om Vogsósar / Bakki / Erta, Ölfushreppur.

Hvordan er de geografiske forhold? Hvem var ansat ved brevsamlingsstedet omkring 1894? Skete der dødsfald, der kan forklare, hvad der sker? Findes der lokal aviser fra den tid, der indeholder dødsannoncer eller notitser om postforholdene? O.s.v.

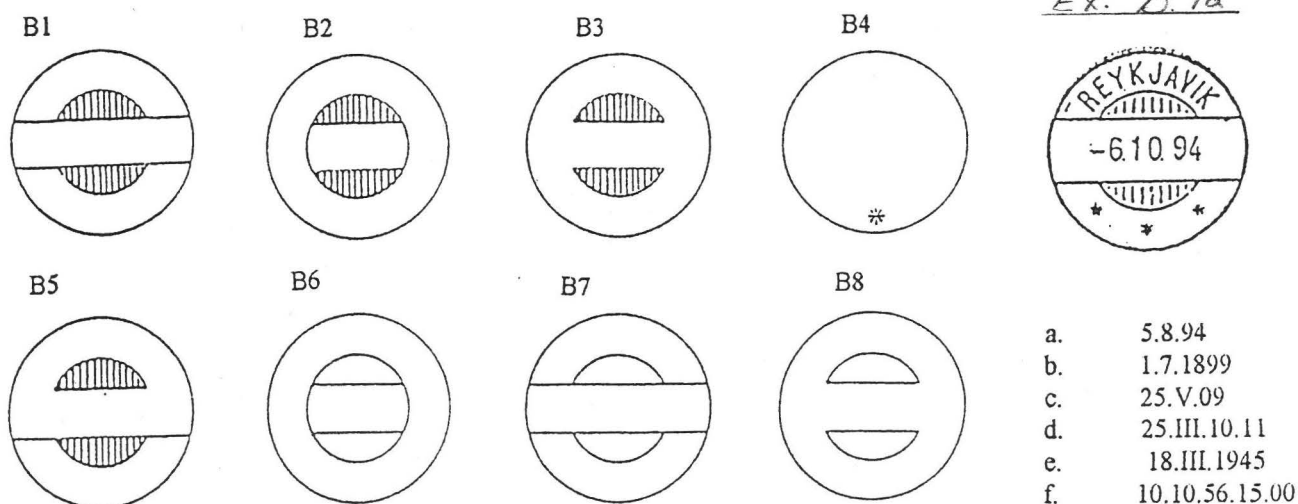
Jeg har forelagt mine betragtninger for kronestempelspecialisten Hans von Strokirch. Svaret er, at han hælder mest til teori 2, idet han tror, at C1(BAKKI) blev fremstillet til brevsamlingsstedet Bakki, Skeggjastadahr., N-Múl. - det senere Bakkafjörður.

Brostämpelskola

Eivind Kolstad, vår brostämpelsamlende vän fra Porsgrunn i Norge, har kommit på en lysande idé! Han har startat en "brostämpelskola", där han fortlöpande kommer att redovisa de olika B-stämplarna från den första, B1 till dagens moderna. Han tar också upp skillnader i till synes lika stämplarna, där sådana finnes.

För att påminna er om hur de olika stämplarna ser ut och hur man i övrigt skiljer dem åt, kan ni här nedan se, både bilder av själva stämpeltypen samt en uppställning över hur man skiljer på typerna A - F.

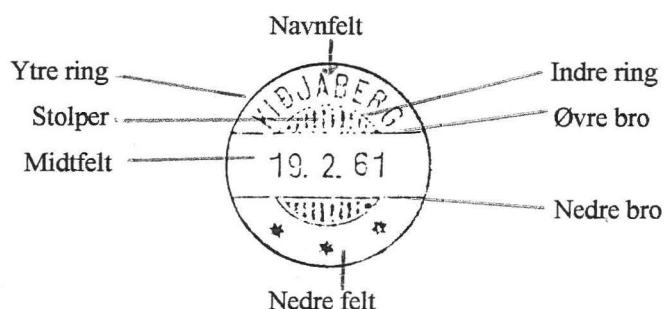

BROSTEMPLER. (Del 1)

Jeg vet det er flere enn meg som samler brotypestempler, og tenkte det kunne være nyttig å gi Rapports lesere en oversikt over de ulike hoved- og undergruppene, samt litt løst og fast om disse stemplene.

Jeg bruker klassifiseringen til Thór Th., hentet fra hans bok om Íslenskir stimplar.

Brostemplene ser slik ut, med ulike variasjoner:

TYPE B1.

B1- typen er klassisk. Den er, som B2, utbredt over store deler av den filatelistiske verden.

Broen går ut til ytre ring og bryter den indre ringen, slik at denne blir delt i to.

Mange (ofte 10) loddrette stolper i rommet mellom ring og bro. Stjerner, punkter og/eller ornamenter i nedre felt. I et par tilfeller også skrift i dette feltet. Stedsnavn i øvre felt. Dag, måned, årstall og av og til tidsangivelse i midtfeltet.

B1a.

Arabiske tall, årstallet kun med de to siste sifferne. 3 stjerner i nedre ring. Oftest 10 loddrette stolper.

Det kan sikkert diskuteres hvor mange B1a- stempler som finnes; jeg mener 142. Da tar jeg ikke med Álftanes eller Undraland, som pr. i dag er helt ukjente. Jeg har også regnet Lindahlíd/Sýdrafjall som samme stempel, se mer om dette senere.

De aller fleste B1a- stemplene ble levert i 1930, og tatt i bruk 1. juli. Før dette var det kun R-vík som hadde B1a-stempel (fra 1894). Det siste som ble tatt i bruk var Gullfoss, fra 1952.

Kommentarer til noen av stemplene.

1. AKUREYRI.

2 stempler. Skilles fra hverandre kun på 3-tallene. Type I har rund fane (3), mens type II har flat fane. (3). Den siste er vanligst.

2. FLAGA

Type I ble ødelagt i brann 1.12.1930 og fikk dermed bare 6 mnd. levetid. Blant de sjeldneste brostemplene.

Type II, som er nøyaktig lik type I, ble ikke levert før 1937. I perioden 1931-37 brukte Flaga 3-rings dansk nummerstempel 236, utførlig beskrevet tidligere i Rapport.

3. HVAMMUR.

Muligens i bruk fremdeles. Mitt siste Hvammur er fra 1992 og stammer fra Hafnir på Reykjaneshalvøya. Sannsynligvis brukt på brevhuset Stadarhóll.

4. NÚPUR.

Ligger i V-Ísafjardarsýsla. Også sannsynligvis åpen, eller nylig nedlagt.

5. SKARD.

To ulike Skard finnes. Brostemplene skilles på "A"-ene. Skard i Dalasýslu har en A med spiss topp, mens Skard i Borgarfjardarsýslu har en flat A. Den sistnevnte, som er den vanligste, har også utflytende stolper i feltene mellom bro og ring, slik at det nesten blir svarte felter i stedet for stolper.

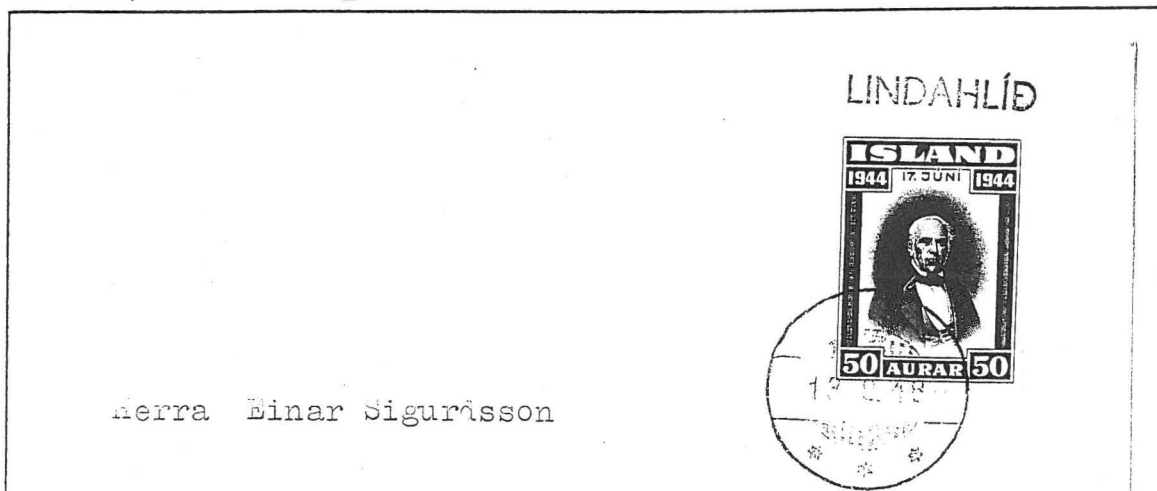
6. SÝDRAFJALL/LINDAHLÍD.

Da BH Sýdrafjall ble stengt og flyttet til Lindahlíd, fulgte, som sedvanlig på Ísland, stempelet med på lasset. Så har den nye brevhusstyreren på Lindahlíd øyensynlig nektet å bruke Sýdrafjall-stempelet, og fysisk gått til angrep på den forsvarsløse. Resultatet ble jo kuriøst nok: Sýdrafjall var borte for alltid; tilbake var et stumt stempel. Dette ble brukt, noen ganger alene, andre ganger med Lindahlíd skrevet i navnfeltet, men oftest sammen med et gummistempel Lindahlíd. Morsomt.

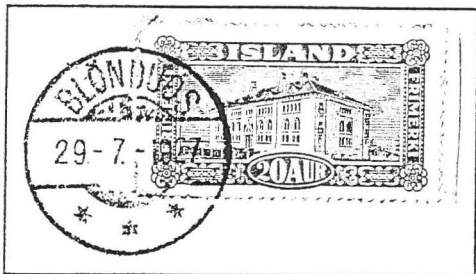
7. THINGEYRI

Det eneste B1a-stempel som med sikkerhet er i bruk fremdeles.

I forbindelse med registrering av sjeldenhetsgrad på B1a-stempler, vil jeg gjerne ha beskjed hvis noen vet om følgende stempler: HESTUR ÍS, HRAUN, KÚLUDALSÁ, MÝRAR, MÆLIFELL, REYKIR ÁR og STARMÝRI.

B1b.

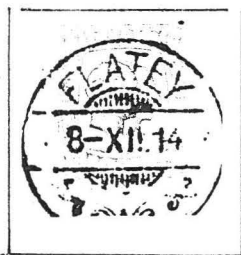
Arabiske tall, hundreårstallet skrevet fullt ut. 3 stjerner i nedre ring. Loddrette stolper i varierende antall.

5 eller 6 B1b-stempler finnes. Vi har jo en konkurranse gående her i rapport: Finn store og små stjerner på Fáskrúdsfjörður B1b!

Foruten Fá. er det Blönduós, Keflavík, Patreksfjörður og RVK som har hatt B1b. Blönduós er det eneste brostempleet utenfor RVK i bruk på 1800-tallet. Det ble levert 1.7.1899.

Det eneste sjeldne av denne typen er Keflavík.

B1c.

Dag og år med arabiske tall, måned med romertall. Hundreårstallet kun med de to siste sifferne. Ornamenter og stjerner i nedre felt. Loddrette stolper av varierende antall. Størrelsen på stemplene varierer ganske mye.

3 RVK-typer. Dessuten Flatey, Keflavík og Vík í Mýrdal. Ingen av dem særlig sjeldne.

Keflavík mest uvanlig. I Thór Thórsteins' bok står det oppført 4 RVK-typer, men den fjerde, med betegnelsen R-15, eksisterer neppe.

(forts)

Nedanstående artikel av Þór Þórsteins, ursprungligen publicerad i Safnið, har förmedlats till oss av Ólafur Eliasson för publicering med Þórs medgivande.

Nummerstämpel 261 och båten till Hvalfjörður m/b Dagný RE-178.

Under senare år har det blivit känt (bland frimärkssamlare) att dottern till skepparen på den sista båten som gick till Hvalfjörður kände till användningen av en nummerstämpel med anledning av båtens befordring av post på fjordkusten.

När vi idag kör runt fjorden på en timme så låter det underligt att en liten motorbåt på endast 8 ton, körde enligt en tidtabell de flesta månaderna under året och transporterade passagerare, post och gods under många år. Men så är historien.

Ända från 1893 fraktades god, först med ångbåt och senare med motorbåt som gick från Reykjavik till Kjalarnes, Kjós och Hvalfjörðurs kust, men ända fram till 1930 kan man säga att det inte fanns vägar runt Hvalfjörður, den enda möjligheten till förbindelse var sjövägen. Denna förbindelse betjänade också några få landsdistrikt i Borgarfjörður, Leirársveit, Lundareykjadalur, Skorradalur och Skilmannahreppur.

Nu förbigår vi alla år fram till 1929 men den 3 maj 1929 blev det undertecknat ett kontrakt mellan "Regeringskontoret, avdelning II og Magnús Þórarinnsson, boende på Bakkastigur 1 i Reykjavik och ägare och förman på motorbåten Dagný RE-178 för kustfart från Reykjavik runt Hvalfjörðurs kust under perioden mars till årets slut enligt en färdplan. Båten skulle anlöpa Kalastaðakot, Laxvogur och Hrafnseyrar tolv gånger under perioden. Färdplanen blev dock utvidgad och extra turer blev insatta vid behov av ökad fraktkapacitet.

I ett brev från poststationen i Saurbaer av 10 november 1928 blev det framfört önskemål om att en motorbåt som fick statsunderstöd för kustfart i Hvalfjörður skulle bli skyldig att hämta och leverera post vid anlöpshamnarna.

Poststyrelsen stödde denna önskan, en paragraf lades till kontraktet med Magnús Þórarinnsson och att posten skulle transporteras varannan torsdag.

Man har inte funnit något som helst om användningen av nummerstämpeln och när vi nu vet att båten var på endast 8 ton så är det klart att det inte fanns stor plats till avstämpling och behandling av posten ombord.

Helt klart blev de brev som togs emot och som levererades lokalt, avstämplade före ankomst till Reykjavik och anlöpshamnarna kunde bli upp till 12 st per tur.

Förmodligen är det också så att all post som levererades till postkontoret i Reykjavik blev avstämplad ombord för i annat fall fanns det inte stort behov av en stämpel. Båten fick ingen betalning för postbefordringen och under perioden november - december 1934 är det känt att 40 kg post blev transporterad.

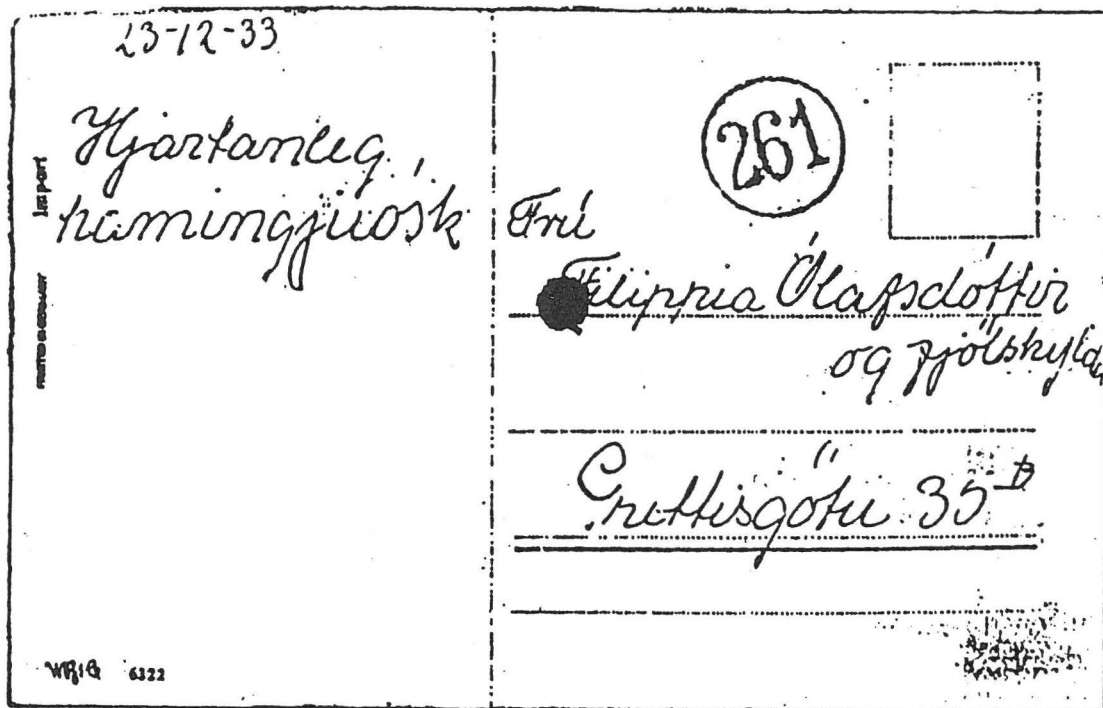
Magnús Þórarinsson skötte sitt uppdrag bra och kontraktet blev ständigt förlängt men situationen förändrade sig genom åren. Vägen till och utmed fjorden blev förlängd och slutligen var det bara boende vid kusten som använde båten som transporterade gods fram till deras dörr. Med anledning av vägens förlängning blev gårdar utan vägförbindelse under vintern färre år från år. 1934 blev driften av båten vanskelig och under sommarhalvåret fanns det bilförbindelse från Akranes fram till Miðfell och gods transporterades dagligen med m/s Fagranes mellan Reykjavik och Akranes.

1935 meddelade Poststyrelsen att från och med då skulle posten transporteras med bil från Akranes och ej längre med båt. Samtidigt blev också sjötransporterna indragna eftersom statsstödet försvann.

Þór Þórsteins

Ólafurs egna privata upplysningar.

Detta brevkort ägs av dottern till Magnús Þórarinsson, skepparen på Dagný. Hon berättade att hon själv skrivit brevkortet och avstämplat det ombord på båten.

Det är ett julkort, daterat 23.12.33, men hon skrev fel; "Hjärtliga lyckönskningar" i stället för "God Jul". Det är därför brevkortet fortfarande finns kvar och p.g.a. ett lyckligt tillfälle har historien kommit frimärkssamlarna till del.

Ólafur Eliasson

Ett exemplar av färdplanen runt Hvalfjörður. Färdplan för m/b Dagný är inte känd men den bör vara ganska lik den som visas.

Áætlunarferðir

mb. „ÓÐINN“ um Hvalfjörð 1926.

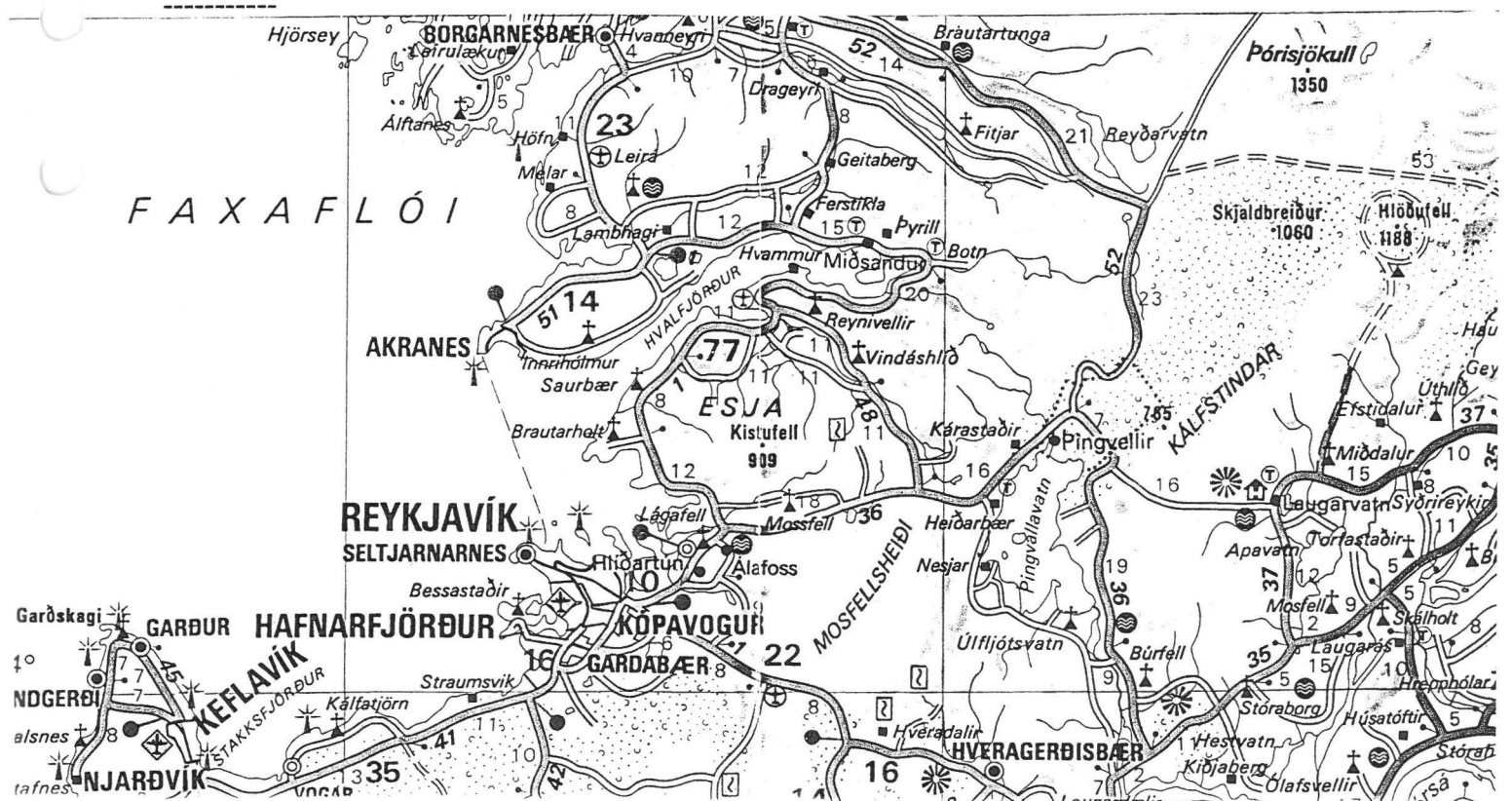
1. ferð 25. mars	10. ferð 31. júlí
2. — 11. maí	11. — 3. ágúst
3. — 15. maí	12. — 9. september
4. — 19. maí	13. — 20. — —
5. — 14. júní	14. — 29. — —
6. — 23. júní	15. — 8. október
7. — 26. —	16. — 16. nóvember
8. — 8. júlí	17. — 12. desember
9. — 20. —	

Báturinn fer ávakt af stað kl. 8 árdagis frá Reykjavík ef veður leyfir. Vís-
komustaðir: Kalastöðakot Hrafneyri og Larvogur.

Afgreiðsla bótsins er í pakkbúsi C. Behrens, Háfnarskræti 21 og er opin
alla virka daga á sama tíma og vaxtíminn.

*Sýnishorn af siglingaáætlun um Hvalfjörð. Ekki er til áætlun
m/b Dagnýjar en hún var mjög svipuð þessari.*

Av ovanstående kan man förmoda att stämpeln drogs in 1935. Enligt nummer-
stämpelhandboken tilldelades nummerstämpel 261 Lindarbrekka 1946-01-01.
Frågan som då uppstår är om stämpeln använts under tiden 1936 till 1945 och
i så fall var? Är det någon av våra medlemmar som kan hjälpa oss med detta?

Nytt om Flatey och Prír

På min förfrågan om mer information om Flatey, den lilla ön mitt ute i Breidafjörður i förra Rapporten, har inkomit ett antal svar. Faktiskt så många att jag måste sovra bland svaren och i denna Rapport endast ta in det först inkomna och sprida ut de andra i kommande Rapporter. För att då ta dem i den ordning de ankom så börjar jag med Jón Adalsteinn Jónssons utförliga brev om Flatey, där han även har en del tankar om vår gemensamme vän, konsul Thomsen. Jón skriver:

Broder!

Som vanligt läser jag Rapporten med intresse och det är självfallet att om man kan hjälpa till i samband med vissa problem inom isländsk filateli, gör jag det med stor glädje.

Nu är det drygt ett år sedan jag skrev till dig om "Thomsen-brevet" från 1893. Thomsen är ofta i mina tankar när jag läser om det som handlar om isländska frimärken i slutet av 1800-talet och då ej minst om det dunkla övertrycket "prír" från 1897. Jag är nämligen klar över att han också här spelade en stor roll, troligen den största. Vi vet nämligen med säkerhet att nästan hela upplagan av det här övertrycket hamnade i hans ficka. Det syns vara endast en bråkdel av dessa märken som användes på vanligt sätt och så vitt jag vet fanns de uteslutande att köpa på postkontoret i Seydisfjörður på östlandet förutom i Reykjavík.

När jag skrev kapitlen om prír-märketna äste jag allt som jag fick tag i beträffande dem. Då hittade jag åtskilliga saker som väckte stort intresse hos mig, men som jag ansåg knappast spelade någon roll eller var nödvändigt för postverket i samband med min bok. I stället funderade jag att eventuellt, på egen hand, skriva en artikel senare endast om detta första isländska övertryck och där göra ett försök att titta bakom kulisserna med hjälp av det material som jag funnit för att om möjligt reda ut Thomsens deltagande i affären. Tyvärr har jag inte hunnit göra detta ännu.

Som du själv har kollat, finns prír-märkena stämplade från 11 póstafréidslor (PA). Jag har den åsikten att alla dessa märken är efterstämlade, utom Reykjavík och Seydisfjörður.

Nu har du hittat ett klipp med ett par av prír, stämplat med en FLATEY kronstämpel och du undrar hur ett prír-märke kunnat hamna ute på Flatey och hur "denna lilla ö, för att inte säga kobbe, som inte kan vara mer än några hundra meter i diameter har vidmakthållit sin status, först som BH från 1882 och sedan som PA från 1914".

Jag är i själva verket mycket mer förvånad och tveksam över prír-märket stämplat på prästgården TJÖRN Á VATNSNESI än över prír-märket från Flatey.

Eftersom du säger "det skulle vara mycket intressant att få veta mer om denna lilla ö, Flatey", vill jag gärna göra ett försök att "stilla din kunskapsörst i ämnet".

Flatey är störst av alla de öar i Breidafjörður som kallas för Vestureyjar och har alltid haft de flesta invånarna. Denna ö tillhör ungefär 40 andra, smärre öar och holmar. På Flatey har funnits handel redan från medeltiden och sedan 1777 har Flatey varit auktoriserad handelsplats.

I mitten av 1800-talet var Flatey ett av de viktigaste centra i Ísland för kultur och framsteg. Under detta sekel levde där många prominenta personer, bl. a. en redare som köpte halva köpstaden och bedrev handel där men han var också den förste i trakten som utrustade fartyg för fiske. Om jag minns rätt seglade hans båtar bl. a. med fisk hela vägen ner till Spanien. Där levde också under åren 1823 - 1860 en mycket framstående präst som var en av de största framstegsmännen i landet.

Från 1880 - 1921 fanns en annan duktig präst på ön med namnet Sigurdur Jensson, brorson till den isländska frihetshjälten Jón Sigurdsson. Du har säkert någon gång hört hans namn. Sigurdur Jensson var också en mycket prominent person och prost i Bardarstrandarsysla samt dessutom alltingsman. Och nu är jag äntligen framme vid det ämne jag vill beröra lite grann och gissa på varför klippet med prir-övertrycket från Flatey, som du skriver om, har fått öns kronstämpel.

I min bok, sid. 240, framhäver jag att prir-märken, stämplade utom Reykjavík är mycket sällsynta, men de har nu, som du säger, funnits från 13 PA eller BH. Jag omnämner tre prir-brev, två stämplade i STYKKISHÓLMUR och ett med KI(R)KJUBÆJARKLAUST.-stämpeln på Prestsbakki, som ligger i närheten av gården Kirkjubæjarklaustur, där PA fanns under dessa år. Alla breven är stämplade i januari 1898 och till adressater i Reykjavík. Sedan jag för 25 år sedan skrev om breven ifråga har jag, i den Halska samlingen hos Póstur och Simi i Reykjavík, upptäckt ett fjärde brev med stämpeln KIRKJUBÆJARKLAUST.. Det här brevet är också från januari 1898 och med samma handstil. Tre av breven var till Herra assesor Jón Jensson i Reykjavík, men ett är till "Yngispiltur" Jens Sigurdsson, Adr. Assesor Jón Jensson, Reykjavík. Det vill säga att alla breven anlände till assessorns hus i Reykjavík. Kan detta vara en tillfällighet?

Två av breven kommer från Stykkishólmur eller något ställe ej långt därifrån. D. v. s. från din gunstlig-trakt runt Breidafjörður! Två brev kommer från Prestsbakki i Sida i Vestur Skaftafellssysla.

Assesor Jón Jensson var bror till prästen i Flatey och yngispiltur (d. v. s. ynglingen) Jens Sigurdsson, som fanns hos assessorn, var prästens son. Därför ligger det nära till hands att dra den slutsatsen att prästen i Flatey har skickat dessa två prir-brev via Stykkishólmur, där de stämplades, till sin son och sin bror.

Under dessa år var en distriktsläkare bosatt på en gård, Breidabólsstadur, som finns alldeles i närheten av Prestsbakki och ej långt från Kirkjubæjarklaustur. Han hette Bjarni Jensson och var bror till assessorn i Reykjavík och prästen i Flatey. Behöver jag säga så mycket mera om tänkbart samband mellan alla dessa prir-brev?

Nu är det säkert att varken PA i Stykkishólmur eller PA i Prestsbakki fick övertrycken till salu. Varifrån har då dessa märken kommit till prästen i Flatey och läkaren i Breidabólsstadur? Jag har mina teorier om det:

Med hänsyn till vad jag nu sagt om prir-märkena, är det mycket troligt att prästen i Flatey haft flera stycken i sina gömmor. Två av dem finns sannolikt på klippet i fråga. Vem vet?

Jag har en benägenhet att tro att Thomsen på något sätt stått bakom dessa brev och att de till slut hamnat på hans skrivbord!!!

Jón Adalsteinn Jónsson

Ja där ser ni hur man med tillgång till arkiv och andra källor, men framför allt med filatelistiskt kunnande både om frimärken och de geografiska förhållandena kan lura ut sambanden mellan olika brev och dess stämplor.

Få se nu, om Jón kan klura ut hur den senaste kronstämpeln på prir-märke, den som anmäls i denna Rapport, LÆKJAMÓT, har använts? Jag väntar med spänning på svar!

"Yngispiltur" förresten, vilket härligt ord!! Det för tankarna tillbaka i tiden till ungdomsåren då "piltun" eller ibland "parveln" ofta användes i smeksamma ordalag av äldre personer i den närmre vänkretsen. sekr.